

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg har jo sagt, at muligheden for at afprøve tidsperspektivet i forhold til FN er lige så god som at afprøve det i forhold til det danske Folketing. Det er klart, at hvis det ikke kan lade sig gøre gennem FN, så foreligger der en ny situation, som man må forholde sig til. Selvfølgelig kan man da træffe den beslutning, hvis der er flertal for det, det ved vi ikke, om der er, men den kan træffes i løbet af ganske kort tid.

Det er klart, at det kræver, at den styrke ikke er en NATO-styrke. Det er klart, at den styrke ikke skal kunne identificeres med dem, som kaster bomber over Beograd, hvad man så end mener om det. Det er helt klart. Så tidsperspektivet i mit forslag er ikke anderledes, end det er i hr. Kaalunds forslag.

Hvad angår det dér med transport: Altså den makedonske regering udtalte jo, at den ikke ville tillade kosovaalbanere at komme ind i Makedonien, som ikke havde lovnings på, at de kunne komme videre til Vesteuropa eller til et andet land. Det var altså et spørgsmål om, at der var en garanti for, at de kunne komme videre, og det er den garanti, vi skal give. Vi skal begynde at udføre den garanti, og det skulle vi i øvrigt have gjort for lang tid siden, men bedre sent end aldrig.

Derfor er det ikke et spørgsmål om, at vi skal flyve en million mennesker eller en halv million mennesker ud i købet af nogle ganske få dage, men det er et spørgsmål om, at der skal være en klar garanti for, at de flygtninge ikke kommer til at ændre den etniske sammensætning i f.eks. Makedonien.

Tom Behnke (FP):

Fremskridtspartiet støtter regeringens forslag. Vi har jo nu en situation, hvor vel ca. en million kosovaalbanere er på flugt. En del har søgt tilflugt i Albanien, andre i Makedonien, og vi kan allerede i dag forudse, at en del af dem, som er flygtet til Makedonien, vil forsøge at komme videre til Albanien.

Vi har en, jeg ville nærmest sige, historisk mulighed for at gøre det, som et meget stort flertal i Folketinget altid har talt for, nemlig at sørge for at give hjælpen i nærområdet. Her er muligheden. Ved mange andre kriser og krige, hvor der har været flygtninge, har det ikke været muligt at give hjælpen i nærområdet, i hvert fald ikke i den størrelsesorden, der her er tale om. Den mulighed skal vi selvfølgelig bruge.

Hjælp i nærområdet er alt andet lige bedre end at transportere flygtninge over meget store afstande. Ved at hjælpe i nærområdet kan vi hjælpe langt flere, end vi ellers ville kunne hjælpe.

Det er Fremskridtspartiets opfattelse, at hjælpen i nærområdet både skal bestå af lejre, mad, mandskab, mobile hospitaler, læger og andet personale, der kan hjælpe til. Mandskabet, der jo allerede på nuværende tidspunkt er til rådighed, kunne jo være fra OSCE, UNHCR, de forskellige frivillige hjælpeorganisationer. Der er også NATO, og jeg har mærket mig, at der i regeringens og ministerens forslag står, at denne NATO-styrke også får hjælp af PfP-landene. Jeg synes, det er ret væsentligt, at det altså ikke isoleret set er en NATO-operation, men at også PfP-landene kommer til at deltage i den.

Vi kan på alle måder støtte forslaget her, og jeg skal kvittere for udenrigsministerens tidligere indlæg, hvor udenrigsministeren fastslog, at hvis det er sådan, at der sker ændringer i opgaven, vil de blive forelagt Folketinget. Vi var fra Fremskridtspartiets side også lidt usikre på, hvad der lå i bestemmelsen og i det, der var skrevet i forslaget om, at hvis det var sådan, at der skete væsentlige ændringer i forhold til styrkens opgaver, ville man enten gå til Det Udenrigspolitiske Nævn eller til Folketinget. Jeg er glad for, at udenrigsministeren har præciseret, at hvis der er den mindste tvivl, bliver sagen forelagt Folketinget. Det er vi tilfreds med.

Det, der jo også gør sig gældende, når vi taler om at yde hjælpen i nærområdet, er ikke mindst, at de flygtninge, der er dernede, alt andet lige vil udgøre et større pres for at kunne vende tilbage igen. Der er heller ingen tvivl om, at de pågældende vil have nemmere ved at vende tilbage, og at i det omfang, vi yder hjælpen i nærområdet, kan vi få mere hjælp og dermed hjælpe flere mennesker for de samme penge, og dermed reelt også undgå, at vi behøver at tage flygtninge enten til Danmark eller til Vesteuropa.

Jeg har også forstået på det forslag, der ligger her, at det, som NATO-styrken skal stå for, er at lette en sikker og hurtig levering af humanitær bistand til flygtninge fra Kosovo og sikre forholdene for de albanske myndigheder og internationale humanitære organisationers arbejde.

Vi læser forslaget på den måde, at de soldater, der skal sendes derned, i virkeligheden i højere grad kommer til at udføre en – om jeg så